

Listopad - Prosinec 2008

BIBLICKÉ SLOVO

Největší bohatství

Lidé chtějí být bohatí a úspěšní. Nedaří se jim většinou své sny naplnit, protože se spojili s duchem tohoto světa a s ďáblem. Tento svět neřídí člověk, ale duchovní mocnosti. Duchovní svět je nadřazený nad tímto hmotným světem. Z toho vyplývá, že s kým se člověk spojí, takový bude i v budoucnu. Bude sklízet to, co zasel.

Bůh se dává poznat lidem skrze svého Syna Ježíše Krista. Když lidé nepochopí, že existuje duchovní svět, který řídí tento hmotný svět, budou stále v otroctví zlých mocností a sil. Filosofie tohoto světa je zajistit si bohatství a štěstí v tomto pozemském životě. Co na to říká Písmo?

Lukáš 12:16-25 *Pak jim pověděl toto podobenství: "Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo. Uvažoval o tom, a říkal si: 'Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?' Pak si řekl: 'Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby a řeknu si: Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselý myslí.'*

Ale Bůh mu řekl: 'Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?' Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem." Svým učedníkům řekl: "Proto vám pravím: Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Život je vždycky víc než pokrm a tělo

než oděv. Všimněte si havranů: nesejí, nežnou, nemají komory ani stodoly, a přece je Bůh živí. Oč větší cenu máte vy než ptáci! Kdo z vás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

Hlavním cílem člověka není to, aby veškerou svoji energii vynaložil na shromažďování majetku. Můžeš dělat 16 hod. denně, ale když nebudeš zachráněný člověk, pak všechna tvoje snaha bude k ničemu. Pokud máš velké prostředky, pak by měly sloužit k tomu, aby pomohly k dosažení životního cíle – spasení duší.

Příklad z historie:

Král Belšasar – syn Nabukadnesara (550 před n.l.) si myslel, že je tak mocný a bohatý, že ho nemůže nic z jeho trůnu sundat. Povýšil se nad Boha a zneuctil svaté předměty, které měly sloužit při bohoslužbě v chrámu.

Daniel 5:1-7 *Král Belšasar vystrojil velikou hostinu svým tisíci hodnostářům a před těmito tisíci pil víno. Při popíjení vína poručil Belšasar přinést zlaté a stříbrné nádoby, které odnesl Nebúkadnesar, jeho otec, z jeruzalémského chrámu, aby z nich pili král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny. Hned tedy přinesli zlaté nádoby odnesené z chrámu, to je z Božího domu v Jeruzalémě, a pili z nich král i jeho hodnostáři, jeho ženy i ženiny. Pili víno a chválili bohy zlaté a stříbrné, bronzové, železné, dřevěné a kamenné.*

V tu hodinu se ukázaly prsty lidské ruky a něco psaly na omítku zdi královského paláce naproti svícnu. Král viděl zápěstí ruky, která psala. Tu se barva králova obličejů změnila a myšlenky ho naplnily hrůzou, poklesl v kyčlích a kolena mu tloukla o sebe. Král mocně zvolal, aby přivedli zaklínače, hvězdoppravce a planetáře. Babylónským mudrcům král řekl: "Kdokoli přečte toto písmo a sdělí mi výklad, bude oblečen do purpuru, na krk mu bude dán zlatý řetěz a bude mít v království moc jako třetí po mně."

Nikdo z jeho mudrců nedokázal to písmo přečíst. Na radu královny přivedli Daniele z přesídlenců, který oznámil králi výklad písma.

Daniel 5:18-30 *Slyš, králi! Bůh nejvyšší dal Nebúkadnesarovi, tvému otci, království a velikost, slávu a důstojnost. Pro velikost, kterou mu dal, se před ním třáslí všichni lidé různých národností a jazyků a obávali se ho. Koho chtěl, zabil, koho chtěl, nechal žít, koho chtěl, povýšil, koho chtěl, ponížil. Když se jeho srdce povýšilo a jeho duch se stal náramně zpupný, byl svržen ze svého královského stolce a jeho sláva mu byla odňata. Byl vyhnán pryč od lidí, jeho srdce se stalo*

podobné zvířecímu, bydlil s divokými osly, za pokrm mu dávali rostliny jako dobytku a jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, dokud nepoznal, že Bůh nejvyšší má moc nad lidským královstvím a že nad ním ustanovuje, koho chce. Ani ty, jeho synu Belšasare, jsi neponížil své srdce, ačkoli jsi o tom všem věděl, ale povýšil ses nad Pána nebes. Přinesli před tebe nádoby z jeho domu a pil jsi z nich víno ty i tvoji hodnostáři, tvé ženy i ženiny, a chválil jsi bohy stříbrné a zlaté, bronzové, železné, dřevěné a kamenné, kteří nic nevidí, neslyší ani nevědí. Boha, v jehož rukou je tvůj dech a všechny tvé cesty, jsi však nevelebil. Proto bylo od něho posláno zápěstí ruky a napsáno toto písmo. Toto pak je písmo, které bylo napsáno: »Mené, mené, tekel ú-parsín«.

Toto je výklad těch slov: Mené - Bůh sečetl tvé kralování a ukončil je. Tekel - byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký. Peres - tvé království bylo rozlomeno a dáno Médům a Peršanům."...Ještě té noci byl kaldejský král Belšasar zabit.

Jaký byl problém krále Belšasara?

1. Napoučil se z trestu svého otce Nabúkadnesara, o kterém věděl, že byl vyhnán od lidí a žil na čas jako zvíře, dokud se nepokořil před Bohem.

2. Nepřijal poznání, že svět neřídí králové a vládcové, ale Bůh, který dává království komu chce. Někdy ponechá na krátkou dobu i pyšné vládce, ale pak je stejně srazí k zemi.

3. Neuvěřil, že život je duchovní, že svého ducha nemá v moci člověk, ale Bůh, který ho do člověka vložil. Bůh tohoto ducha povolá z těla a člověk není schopen ve svém těle udržet život. V předešlém příběhu řekl Bůh bohatému člověku „Blázne – ještě této noci požádají tvoji duši“. Člověk umírá tak, že to nemůže předem vědět. Velmi často je to náhle např. – při infarktu, jeden známý zemřel při dívání se na televizi. Jiný při jízdě na kole. Nikdy nevíš kdy si tě vyžádají, abys ze svého těla odešel. Nebesa rozhodnou a ty s tím nic nenaděláš.

4. Nebyl vděčný Bohu za svůj život. Mnoho lidí jedná tak, jako kdyby oni sami byli bohy. Povyšují se, vyzdvihují své úspěchy, posilují svojí pýchu a domýšlivost.

Tito lidé nebyli odsouzeni za to, že byli bohatí, ale proto, že se stali pyšnými a spoléhali na své bohatství a nebyli vděční Bohu.

Když jsi pokorného ducha a jsi vděčný Bohu, pak tě bohatství neodvede od Ježíše Krista. Co je tedy největší bohatství? **Tvůj zachráněný život.**

Kdo je zachráněn už je bohatý. Kdo má Krista, má život, kdo nemá Krista nemá život.

Když jsi zachráněný, pak už patříš mezi skupinu miliardářů v nebeském království. Bůh má pro nás nepředstavitelné možnosti. Proto je pro člověka největším bohatstvím, když získá vstup do Božího království. Je to jako kdybys dostal permanentku do nejluxusnějšího střediska se službou „all inclusive“. A to je velmi skreslený a chudý obraz o Božím království. Bůh řekl, **1 Korintským 2:9** *Ale jak je psáno: `Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.`*

Mnozí nevěří na nebeské království, a proto jsou otroky tohoto světa. Namáhají se, shánějí věci a pak se odeberou k mrtvým. Bible hovoří, že celý život žijí v trápení a nespokojenosti. Stále si ztěžují a nadávají na lidi, na vlády, na politický systém, na politiky, na zaměstnavatele, na všechno. Z čeho pramení tato nespokojenost? Z prázdného ducha a duše, ve kterém není věčný život a Boží pokoj.

Člověk je do té doby nespokojený a prázdný, dokud se nepokoří před svým stvořitelem a nepřijme Ježíše Krista za svého Pána a spasitele.

1 Timoteovi 6:6-7 *Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství. Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést.*

Když jsi spasený člověk a jsi synem Krále - Ježíše Krista, pak jsi dědic a bohatý člověk. Bůh tě učinil už teď bohatým – máš obrovské dědictví a poklady v nebesích, když je tvým Pánem Ježíš Kristus Nazaretský. Pokud však nemáš tohoto Pána, pak jsi podle Bible mrtev i když žiješ.

V tomto životě máš jedinečnou šanci se připravit na budoucnost. Když přijmeš tuto možnost a pokoříš se před Ježíšem Kristem - vyznáš mu své hříchy a budeš činit pokání ze všeho zla, co jsi napáchal, pak tě Ježíš Kristus přijme za svého syna a dceru a staneš se občanem Božího království.

Jestli vytrváš ve víře až do konce svého života – získáš věčnou slávu, čest, moc i bohatství. Kdo tím pohrdne, bude trávit věčnost v hořícím jezeře.

Jan 5:26-29 *Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě. A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou; ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení.*